

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

30. DUBNA 2017

Z obsahu:

Naděje tohoto světa a naděje kříže

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 12. dubna 2017
- strana 2 -

Některá zjevení našeho
Spasitele Mariím
a apoštolům; moudrost
Královny nebes při
naslouchání
jejich zprávám o těch
zjeveních (2 - dokončení)
Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy
- strana 4 -

Svatý papež Pius V.
Eduard Werner
- strana 6 -

Život nebo strach
Marie Verène
- strana 8 -

Nejhůře se s teroristickou
hrozbou vyrovnávají
nevěřící
- strana 9 -

Z duchovních deníků
Alice Lenczewské
Rozmluvy Alice
Lenczewské s Pánem
Ježíšem
- strana 10 -

Suma o darech
svatého Josefa (66)
- strana 12 -

August Kraus (1849-1926): Sv. Pius V.

Naděje tohoto světa a naděje kříže (srov. Jan 12,24-25)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

12. dubna 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V neděli jsme slavili památku Kristova vjezdu do Jeruzaléma uprostřed oslavných aklamací učedníků a velkého zástupu. Lidé vkládali do Ježíše mnoho nadějí. Mnozí od Něho očekávali zázraky a velká znamení, projevy moci, a dokonce osvobození od nepřátelských okupantů. Koho z nich by napadlo, že Ježíš bude krátce nato naopak ponížen, odsouzen a usmrcen na kříži? Pozemské naděje oněch lidí se tváří v tvář kříži zhroutily. My však věříme, že právě v Ukřižovaném byla obnovena naše naděje. Pozemské naděje se tváří v tvář kříži hrouť, ale rodí se nová naděje, která potrvá navždy. Naděje, která se rodí z kříže, je jiná. Liší

se od těch, které se hrouť, od nadějí tohoto světa. O jakou naději však jde? Jaká naděje se rodí z kříže?

Mohou nám to pomoci pochopit slova, která Ježíš pronesl po svém vjezdu do Jeruzaléma: „Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12,24) Zkusme přemýšlet o zrnku či semínku, jež padlo do země. Zůstane-li uzavřeno v sobě, nestane se nic, ale pokud pukne a otevře se, vydá život, vzklíčí, vyroste stéblo a potom rostlina, která vydá plod.

Ježíš přinesl na tento svět novou naději, a to na způsob semínka. Stal se maličkým jako pšeničné zrno, opustil svoji nebeskou slávu, aby přišel mezi nás, „padl

do země“. To však nestačilo. Aby přinesl plody, prožil Ježíš lásku až do dna, nechal se zlomit smrtí, jako puká semínko v zemi. Právě tam, v krajním bodě svého ponížení, který je také tím nejvznešenějším bodem lásky, *vzklíčila naděje*. Zeptá-li se někdo z vás: „Jak se rodí naděje?“ – z kříže. Pohled' na kříž, pohled' na Ukřižovaného Krista a dostane se ti odtamtud naděje, která už nezmizí a potrvá až do života věčného. A tato naděje vzklíčila právě silou lásky, protože láska, která „všemu věří, všecko vydrží“ (1 Kor 13,7), láska, která je životem Boha, obnovuje všechno, čeho se dotkne. Paschou tak Ježíš proměnil náš hřích v odpuštění tím, že jej vzal na sebe.

Pokračování na str. 7

Nikdo na této zemi není natolik v bezpečí, aby nemusel zapojit všechny své síly pro svoji záchranu před ničící silou zla. Ježíšova slova adresovaná polské mystičce Alici Lenczewské (str. 10-12) jsou znamením dnešní doby – stěží lze o tom pochybovat. Dnešní první čtení v této souvislosti navozuje otázku: Mám stále před očima Pána Ježíše, abych se v boji se zlem neviklal? Praktickým důsledkem takto položené otázky je snaha setrvat ve stavu milosti posvěcující, ve stavu modlitby a ustavičného vyzvání Ježíšova jména, být zakotven v katolické církvi a žít z plnosti duchovních darů, které tato církev z Ježíšova pověření nabízí. To je životní poslání každého člověka, který upřímně touží po spáse své duše, po věčné blaženosti v nebi. A stejně tak je to i vpravdě prorocký úkol pro církev v tomto světě! Také katolická církev je přece těžce zkoušena, spolu se svým lidem. A jak je pro záchranu světa a lidských duší důležité, aby se zaleskla plnou září Boží svatosti! Proto potřebuje skutečnou obrodu – skrze Pannu Marii. Zjevení ve Fatimě a mnohá jiná proroctví k této obrodě doslova vybízejí a je zřejmé, že nelze otálet. Je třeba mnoha modliteb a obětí, aby o nikom z nás neplatila Ježíšova slova z dnešního

Editorial

evangelia: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci!“

Probíhající Týden modliteb za duchovní povolání (str. 6) je pak vhodnou připomínkou toho, jak je nutné modlit se nejen za nová povolání, ale svolávat Boží požehnání a mocné působení Ducha Svatého i na všechny, kdo vedou katolickou církev a nesou před Bohem zodpovědnost za spásu lidských duší. Nejen v tomto týdnu, ale denně po všechn čas... Mimořádnou Přímluvkyní je Panna Maria, ale můžeme se obracet s prosbou o pomoc také k mnoha světcům. Jedním z nich je papež Pius V., jehož věrohodnost vyplývala z toho, že byl přísný vůči sobě a byl opravdovým mužem modlitby, veřejné i soukromé. (str. 6)

Budeme-li hlouběji zkoumat svoji víru, k čemu dojdeme? Jsem skutečně člověkem víry, nebo se třesu a jsem spoután strachem z toho, co by mohlo přijít? (str. 8-9) A zde si opět můžeme připomenout tolikrát opakované: Naše víra bude pravá teprve tehdy, když se naše přesvědčení promění ve vědění. Protože mít víru znamená znát Trojjediného Boha

a přiznat si jeho lásku k nám. Svatý Josef, o jehož mimořádných darech již delší dobu rozjímáme, je zářným příkladem, jak toto spojení víry a vědění pozdvihuje duši člověka k Bohu a posvěcuje veškeré jeho jednání. (str. 12-13)

V probíhající velikonoční době v nás rezonuje oslava Ježíšova zmrtvýchvstání, avšak rovněž doznívají události Golgoty. Přirovnáme-li poněkud volně Golgotu tohoto světa ke Golgotě Ježíšově, pak si musíme položit další otázku: Kde stojím? S kým se ztotožňuji na současné Golgotě? Ať už bude naše odpověď jakákoliv, jedno je jisté: Jen ta lidská duše, která je dobře připravená a odklidila překážky hříchu, je schopna naplno přijmout mocné působení Nejvyššího, jehož dobrotivost a milost přichází do takové duše velmi rychle. V tom nás utvrzuje sám Ježíš prostřednictvím služebnice Boží sestry Marie od Ježíše z Agredy. (str. 4-5) A skrze rozjímání jejich duchovních zápisů pak můžeme také propojit Golgotu s Ježíšovým slavným vítězstvím nad hříchem a smrtí. Nechejme takto v sobě vzklíčit či rozhojnit naději, kterou Vzkríšený nabízí a pro niž obětovala celý svůj život Panna Maria, Matka Ježíšova, Matka církve a Matka naše.

Daniel Dehner

Vrať se v duchu k nejslavnější neděli lidských dějin. Dnešní čtení tě uvádí do nedělního odpoledne. Přidruž se k dvěma z učedníků, kteří se vydali na cestu ven z města, kde se v posledních dnech přihodily tak mimořádné události. Ti dva také o ničem jiném nemluví. Hovoří mezi sebou o tom, co je plně zaujalo, co zcela naplnilo jejich srdce a jejich mysl. Jejich Pán a Mistr byl hanebně potupen, odsouzen a zabit. Taková tíže jim připadá příliš velká. Chtějí pryč z míst, kde jim všechno tak bolestně připomíná Ježíše a všechno, co s ním prožívali. Ale ani uprostřed volné přírody nejsou schopni myslet na nic jiného než na bolestnou skutečnost, že ztratili milovaného Pána. Pro každého, kdo okusil a zažil Ježíšovu přítomnost, není větší a citelnější ztráta, než zůstat bez něho. Nemáš-li dosud podobnou zkušenost, snaž se ji pochopit ze slov a citů těchto dvou učedníků.

Ale to, čeho budeš nyní svědkem, má tě přesvědčit o utěšující skutečnosti: I tehdy, když se zdá, že nastala doba úplné opuštěnosti a bezútěšnosti, Pán je docela nablízku těm, kteří po něm opravdu touží. Dokladem této skutečnosti je právě to, že se tvoje myšlenky a slova stále vrací k Tomu, který je předmětem tvé lásky. *Ježíš se připojil k nim a šel s nimi. Ale něco jim bránilo, aby ho poznali.*

Co bylo tou překážkou? *Oni zůstali stát plni zármutku. Zrak příliš zalitý slzami špatně rozeznává to, co vidí. To, co je tak rmoutí, není jen Ježíšova smrt na kříži, ale i jejich vlastní hluboké zklamání. Aby to mohli pochopit a přijmout, dává jim Ježíš nahlédnout do jejich nitra. Ptá se jich na důvod jejich zmatku a smutku ne proto, že by ho neznal, ale aby jim dal příležitost k sebepoznání. Nauč se od Ježíše trpělivě naslouchat. Můžeš tím prokazovat bližním neocenitelnou službu.*

A my jsme doufali, že on je Vykupitel... Doufali, ale zklamali jsme se. Vůbec se nestalo to, co jsme si tak představovali a na co jsme se těšili. Nejsou ti podobné pocity důvěrně známé? Tak se někdy zahledíme do vlastních představ, že přestaneme vnímat skutečnost. Přiznej Ježíši i sobě, že jeho výtky z bláhovosti a těžkopádnosti je více než oprávněná. Původcem této těžkopádnosti je přítěž vlastního já. Nyní tedy víš, kde můžeš nejčastěji hledat pravou příči-

Zůstaň s námi!

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Copak nám nehořelo srdce?

nu svého smutku a znepokojení: svou naději nemůžeš opírat jen o své vlastní představy. Co je bláhovějšího než věřit víc sobě jak Bohu? Výsledkem nemůže být nic jiného než rozčarování.

Ten, kdo by se oprávněně mohl cítit zklamán, je Ježíš. Tři roky mluvil o tom, co se musí stát. Jak je možné, že to nepochopili? Ale Syn člověka reaguje zcela opačně, než jak to dělají lidé. Začíná znovu a znovu od začátku. Naslouchej mu s větší pozorností a soustředěním než dosud, aby se ti *otevřely oči*. Vždyť právě v těchto dnech se v Jeruzalémě uskutečnilo to, v co učedníci doufali: *Ježíš vykoupil Izrael*. Ale vysvobodil ho jinak, než si představovali. Boží nekonečná velkodušnost se nevešla do lidských představ. Ubírala se jinou cestou, než na jakou jsou lidé zvyklí.

Až dosud se utrpení pokládalo jen za trest. Ježíšův kříž je proměnil na královskou cestu ke slávě. Tak to sice bylo psáno v Písmě od počátku, ale ti, kdo je četli a mysleli si, že je znají, nepochopili právě to nejpodstatnější. Četli Boží slovo, a mysleli přitom po svém a na sebe. Jak *bláhová a těžkopádná* je všechna lidská moudrost, která spoléhá jen na svou jasnozřivost a svůj vlastní výklad! Teprve až přijmeš **Boží klíč** k výkladu Písma a událostí, pochopíš, jaký je opravdový význam Slova, na které se můžeš vskutku spolehnout.

Vidíš tu proměnu, jaká nastala u tvých dnešních společníků? Ještě před hodinou byli beznadějně skleslí. Stačilo, aby pozvedli zrak od sebe k Pánu a začali mu skutečně naslouchat: jejich beznaděj se změnila v trvalou jistotu. Uvěřili Božímu slovu pro slovo samo. Proto jim Ježíš zatím skryl svou totožnost. Ačkoliv ho ještě nepoznali, mají na základě Slova větší jistotu, radost a naději, než když ho dříve viděli na vlastní oči.

Pane, zůstaň s námi, je již pozdě. Zapamatuj si toto pozvání. Jsou to slova, která Ježíš rád slyší a vyhoví jim, i kdyby nebylo *pozdě*. Sám sobě je člověk špatným společníkem. Pozvi Ježíše, aby *zůstával*

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,14.22b-33

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil k lidem: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh vám dal svědectví o Ježíši Nazaretském mocnými činy, divy a znameními, které, jak víte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibili na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil bolesti smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece o něm říká: ‚Mám Pána před očima stále, je mi po pravici, abych se neviklal. Proto se raduje mé srdce a můj jazyk jásá. Ano, i mé tělo odpočine v naději, neboť nevydáš mě podsvětí napospas, nedopustíš, aby tvůj svatý podlehl porušení. Oznamils mi cesty života, naplníš mě blahem před svou tváří.‘

Bratři, budiž mi dovoleno, abych k vám bez okolků promluvil o praotci Davidovi. Ten umřel a byl pohřben, a jeho hrob máme u nás až dodneška. Byl to prorok a věděl, že Bůh mu přísahou slíbil, že na jeho trůně usadí jednoho z jeho potomků. Viděl tedy do budoucnosti, a když řekl, že nebude ponechán v podsvětí a jeho tělo že nepodlehne porušení, mluvil o Kristově zmrtvýchvstání.

Toho Ježíše Bůh vzkřísil, a my všichni jsme toho svědky. Byl povýšen po pravici Boží, od Otce přijal slíbeného Ducha Svatého, vylil ho, jak vidíte a slyšíte.“

Dokončení na str. 7

u tebe, vykládal ti Písmo a otevíral oči, aby ti hořelo srdce. Všechno bude záležet jen na tom, do jaké míry budeš ochoten naslouchat, opustit sám sebe, své zamilované představy, svůdné bludné kruhy a nakolik budeš otevřený pro skutečnost, že Ježíšova cesta může být diametrálně odlišná od té, která se ti zatím jeví nejschůdnější a nejsamozřejmější, ale nakonec ústí do smutku a zmatku.

V tu hodinu vstali a vrátili se. Vstaň a vrať se tam, kde je tvoje místo. Jakmile zase pocítíš smutek a osamělost, obrať se s vírou a otevřeností na Ježíše: *Pane, zůstaň se mnou, ukaž mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.*⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 16

Některá zjevení našeho Spasitele Mariím a apoštolům; moudrost Královny nebes při naslouchání jejich zprávám o těch zjeveních (2 - dokončení)

XXVII. kapitola z knihy *Mystické Město Boží*, svazek III. - *Probodení*

778. Apoštolové tehdy ještě nemohli pochopit velkou moudrost Královny nebes a země a tím méně porozumět jejím vědomostem, které měla o všem, co se jim přihodilo, i o všech skutečích svého božského Syna. Proto jim naslouchala s největší moudrostí a laskavou něžností Matky a Královny. Po prvním zjevení Ji někteří z apoštolů řekli o Tomášově zatvrzelosti, o tom, že nechce věřit jejich jednohlasnému svědectví o zmrtvýchvstání Mistra. Během těch osmi dnů, kdy Tomáš setrval ve své nevěře, značně vůči němu vzrostla roztrpčenost některých apoštolů. Šli k nebeské Paní a žalovali na Tomáše, že je svěhlavý, zatvrzelý hříšník a člověk nepřístupný světlu. Laskavá Kněžna je s vlivností vyslechla, a když viděla vzrůstající hněv apoštolů, kteří byli tehdy ještě nedokonalí, promluvila s těmi, kteří byli nejvíce rozhořčeni. Uklidnila je poučením, že soudy Páně jsou hluboce skryté a že Tomášova nevěra může být velice prospěšná ostatním i Boží oslavě. Vybídla je, aby počkali a nerozčilovali se tak rychle. Nebeská Matka obětovala za Tomáše vroucné modlitby a prosby, pro které Pán uspišil vyléčení nevěřícího apoštola. Když pak uvěřil a všichni přišli s tou radostnou zprávou za Marií, svou Mistryní a Paní, utvrdila je ve víře, a zároveň je pokárala a napomenula. Řekla jim, aby poděkovali Nejvyššímu za toto pozhánání, aby byli stále v odpírání pokušením, protože všichni podléhají nebezpečí pádu. Přidala ještě mnoho jiných laskavých slov napomenutí, poučení a výstrahy, čímž je připravovala na to, co bude ještě třeba při zakládání nové církve vykonat.

779. Jak nám svatý evangelista Jan sděluje, Pán se po svém zmrtvýchvstání mnohokrát zjevil a činil různá znamení, ale v Písmu svatém je jich uvedeno jen tolik, kolik jich je třeba k prokázání, že Kristus skutečně vstal z mrtvých. Týž evangelista popisuje také zjevení Pána u Tiberiad-

ského jezera svatému Petrovi, Tomášovi, Nathanaelovi, synům Zebedeovým a dvěma jiným učedníkům. Myslím, že by bylo chybou je v této kapitole kvůli jeho mystičnosti opomenout. Zjevení se odehrálo takto: Apoštolové se po výše uvedených událostech v Jeruzalémě odebrali do Galileje, protože je sám Pán vybídl, aby tam šli, a slíbil, že Ho tam uvidí. Stalo se, že když byli na břehu onoho jezera, navrhl svatý Petr, aby šli lovit ryby, protože to bylo jeho řemeslo. Všichni se k němu připojili a strávili celou noc rozestíráním sítí, ale nechytily ani jedinou rybičku. Ráno se jim ukázal náš Spasitel Ježíš, jak stojí na břehu, aniž by se jim dal poznat. Loď nebyla daleko od břehu, takže Ho mohli snadno slyšet. Ježíš se jich zeptal: „Chlapci, máte něco k snědku?“ Oni odpověděli: „Ne!“ Pán jim řekl: „Vrhněte síť vpravo od lodi a najdete.“ Uposlechli a jejich síť se tak naplnila, že ji ani nemohli vytáhnout na loď. Pod vlivem tohoto zázraku svatý Jan poznal Krista Pána, přistoupil k Petrovi a řekl: „Je to Pán!“ Svatý Petr Ježíše také poznal a ihned, zachvácen svou přirozenou horlivostí, si přehodil svrchní roucho, které dříve odložil, vrhl se do moře, šel po vodě k Pánovi života a ostatní ho s lodí následovali.

780. Vyskočili na břeh a zjistili, že Pán pro ně už připravil pokrm. Spatřili žhavé uhlí a na něm rybu a chléb. Pán

je však požádal, aby přinesli něco z ryb, které ulovili. Svatý Petr pak vytáhl ulovené ryby a shledal, že jich bylo sto padesát tři a že ani pod tak velkým počtem se síť nepotrhala. Ježíš je vybídl, aby pojedli. Přestože k nim byl Pán tak důvěrný a laskavý, nikdo se Ho neodvážil zeptat, kdo je, protože je zázraky a vznešenost Páně naplňovaly velkou úctou. Rozdělil mezi ně rybu a chléb. Jakmile pojedli, obrátil se ke svatému Petrovi a řekl: „Šimone, synu Janův, miluješ mě víc než ti zde?“ Svatý Petr odpověděl: „Ano, Pane, Ty víš, že Tě miluji.“ Pán řekl: „Pas moje beránky!“ A ihned se opět tázal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Svatý Petr opět odpovídá stejně: „Ano, Pane, Ty víš, že Tě miluji.“ Pán zase opakoval: „Pas moje ovce!“ Ježíš mu položil stejnou otázku ještě potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Při tomto třetím opakování se svatý Petr zarmoutil a odpověděl: „Pane, Ty víš všechno, Ty dobře víš, že Tě miluji.“ Pán mu odvětil: „Pas moje ovce!“ Těmito slovy Pán ustanovil Petra jedinou hlavou své jediné všeobecné církve a udělil mu nejvyšší zastupitelskou autoritu nad všemi lidmi. Proto se ho ptal třikrát na jeho lásku, jako by ho ta jediná mohla učinit schopným nejvyšší důstojnosti a sama o sobě stačila a byla hodna, aby se v ní cvičil.

781. Potom mu Pán naznačil povinnosti úřadu, který mu svěřil, a řekl mu: „Vpravdě, vpravdě ti říkám, když jsi byl mladý, sám ses opásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; až zestárneš, vztáhneš ruce a opáše tě někdo jiný a povede tě, kam bys nechtěl.“ Svatý Petr porozuměl, že Pán pro něho připravuje smrt kříže, ve které má napodobit a následovat svého Pána. A protože Pán velice miloval svatého Jana, byl Petr dychtivý se dozvědět, co se stane s ním, a proto se Spasitele zeptal: „Pane, a co on?“ Ježíš mu řekl: „Jestliže chci, aby zůstal, dokud nepři-

Marie od Ježíše z Agredy
(1602-1665)

Bůh je dobrý, nekonečně věrný a dobrý

Pomyslete si přece, jak podivuhodné je to, že nejste jenom částí božského uspořádání lásky, nýbrž daleko více; protože vy jste to vyvolené, jedinečně milované, stvořené dílo Boží. Ve vás Bůh všechno spojil a podřídil svému milovanému obrazu. Chce, aby ve vás žila a působila jeho všeobjímající láska. Předávejte si tuto lásku! Můžete být jistěji a útěšněji uschováni? Nemějte strach, co se stane příští den; vždyť Otec bude s vámi, dnes a zítra a navždy! On ví o všem. Čeho se máte obávat, když jeho láska uspořádá vaši budoucnost? Vložte ji plni důvěry do svého srdce a držte se pevně jistoty: Bůh je dobrý, nekonečně věrný a dobrý. Nestarejte se ale se strachem, Bůh ví, co potřebujete. Bůh ví, jaké má s vámi úmysly. Potřebuje ale vaši lásku a důvěru!

*Sestra Františka Marie od Ukřižované Lásky, z knihy „Abba - milý Otče“
Z -sks- 16/2014 přeložil -mp-*

jdu, co tobě na tom záleží? Ty mě následuj.“ V důsledku těchto slov se rozšířil mezi apoštoly názor, že svatý Jan nezemře. Avšak evangelista sám poznamenává, že Kristus určitě neřekl, že nezemře, jak je jasné z jeho slov, ale chtěl výslovně zatajit svou vůli o evangelistově smrti a ponechat si toto tajemství pro sebe. Blahoslavená Panna Maria svým jasným nazíráním, o němž se zde tak často zmiňují, věděla úplně o všech těchto tajemstvích a zjeveních Páně. Jako klenotnice tajemství jeho církve je uchovávala ve svém nejmoudřejším a nejčistším srdci. Apoštolové, a zvláště její nový syn Jan, Ji informovali o všem, co se jim přihodilo. Přesvatá Paní zůstala v ústraní po celých čtyřicet dní po zmrtvýchvstání, kde požívala patření na svého božského Syna, anděly a svaté. Oni za to zpívali Pánu hymny opěvující slávu a ctnosti Páně, které složila a které Ji andělé brali takřka od úst.

Poučení, která mi udělila přesvatá Královna Maria

782. Má dcero, poučení, které ti dám k této kapitole, bude zároveň odpovědí na tvé přání dozvědět se, proč se můj božský Syn zjevil jednou jako zahradník a jindy jako cizinec a proč se nedal vždy hned na první pohled poznat. Věz tedy, má nejdraší, že svaté ženy a apoštolové, i když byli Kristovými následovníky a v té době v porovnání s jinými lidmi výjimeční a dokonalí, byli přece jen na nízkém stupni dokonalosti, svatosti a ještě nepokročili daleko ve škole svého Mistra. Byli slabí ve víře i v jiných ctnostech, byli méně stálí a horliví, než by příslušelo jejich povolání a milosti, které obdrželi. Malé chyby v duších výjimečných a vyvolených k přátelství a důvěrnému soužití s Bohem váží na váze jeho nejdokonalejší spravedlnosti víc než některé velké poklesky jiných duší, které nebyly vyznamenány takovými výsadami. Přestože byli apoštolové a svaté ženy Spasitelovými přáteli, následkem svých chyb a slabostí, své vlašné a nestálé lásky nebyli připraveni na bezprostřední účinky úplného poznání přítomnosti jejich Mistra. Proto ve své otcovské lásce v nich vzbudil nejdřív patričníou způsoblost tím, že je osvětlil a roznítil slovy věčného života dřív, než se jim zjevil. Když byla jejich srdce připravena vírou a lás-

kou, dal jim poznat své Božství a udělil jim něco ze své hojnosti spolu s jinými obdivuhodnými dary a milostmi, kterými byli posílněni a povzneseni. Když pak už požívali jeho milosti a přízně, zmizel jim opět, aby pak tím více a tím vroucněji toužili po sladkostech jeho přítomnosti a soužití s Ním. To bylo tajemstvím, proč se zjevil v různé podobě Magdaleně, učedníkům jdoucím do Emauz i apoštolům u jezera. Podobně jedná i s mnohými dušemi, které si vybírá k důvěrným rozmlouvám a soužití.

783. Uvažováním o tomto podivuhodném jednání božské Prozřetelnosti budeš poučena i pokárána za své pochybnosti a nedůvěru, se kterou jsi často přijímala božská požeňání a milosti od mého Syna. Poznáš, že přišel čas, abys potlačovala své ustavičné obavy proto, abys snad nepřešla od pochybování ke svéhlasti a netečnosti srdce v děkování. Pokud budeš náležitě uvažovat, získáš také velmi užitečné poučení o tom, jak rychle nekonečná láska Nejvyššího odpovídá těm, kteří jsou zkroušení a pokorní srdcem (Ž 34,19), a jak rychle je ochoten pomoci těm, kteří Ho s láskou hledají, kteří rozjímají a mluví o jeho mučení a smrti (Mdr 6,13). To vše je dobře vidět na příkladu svatého Petra, Marie Magdaleny a učedníků. Proto, moje nejdraší, napodobuj horlivost Magdaleny při hledání svého Mistra. Ta se od hledání nedala odvrátit ani anděly, nechtěla s ostatními opustit hrob a upokojit se, dokud Ho nenašla, tak plného něžnosti a laskavosti. To si zasloužila také tím, že mne s vroucím a neochvějným srdcem provázela po celou dobu mučení Páně. Podobně jednaly i ostatní ženy, které si tím zaslouži-

ly to, aby se jim před mnoha jinými dostalo radosti ze zmrtvýchvstání. Po nich si také svatý Petr svou pokorou a lítostí, s jakou oplakával zapření svého Mistra, zasloužil stejnou odměnu. Pán se ihned sklonil, aby ho potěšil, a poslal ženy, aby řekly zvláště jemu o jeho zmrtvýchvstání, a brzy potom ho navštívil, upevnil ve víře a naplnil radostí a dary milosti. Potom dřív, než se zjevil ostatním, ukázal se dvěma učedníkům, protože i když pochybovali, se zármutkem rozmlouvali o jeho smrti. Ujišťuji tě, má dcero, že žádný ze skutků, které lidé vykonají s dobrým a upřímným srdcem, nezůstane bez rychlé odměny. Neboť ani oheň nespálí nejsušší koudel s takovou silou a ani uvolněný kámen nedopadne na zem tak rychle a ani mořské vlny se neženou s tak mocnou silou, jak rychle a mocně přichází dobrotivost a milost Nejvyššího do těch duší, které jsou dobře připravené a které odklidily překážky hříchu. Toto je pravda, které se svatí v nebi, kteří o tom vědí, nejvíce diví. Chval Ho za tuto dobrotu i za to, že vytvoří velké dobro ze zla tak, jak to učinil z nevěry apoštolů, neboť prostřednictvím ní jim ukázal své milosrdenství. Své zmrtvýchvstání tím učinil jasným pro všechny lidi a zároveň ukázal, jak laskavě odpouštěl apoštolům. Ukázal, jak rychle je ochoten odpouštět a zapomínat na jejich provinění, vyhledávat je a zjevat se jim, jednat s nimi milosrdně jako otec, osvěcovat je podle potřeb a slabosti jejich víry.

*Z knihy **Mystické Město Boží.**
Svazek III. - **Probodeni.**
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2015. Str. 518-530.*

Svatý papež Pius V. (17. ledna 1504 – 1. května 1572)

Historické krize mohou být zvládnuty, když odvážné osobnosti uchopí osud za otěže a odvrátí nebezpečí. To udělal také papež Pius V.

Když se v roce 1504 narodil v severní Itálii, byla církev ohrožena zesvětštěním a rozkolem již se projevujícím uvnitř. A Evropa byla kromě toho ohrožena zvenčí útoky Turků. To ukazovalo už opanování Konstantinopole roku 1453 a turecký masakr v jihoitalském Otrantu v roce 1480. Když Turci vyzbrojili roku 1571 obrovskou válečnou flotilu, hrozila Evropě konečná porážka a nezadržitelná islamizace. Papež Pius V. se snažil sestavit koalici křesťanských států, která by byla schopná Evropu ubránit. Při dlouhých a namáhavých jednáních s evropskými mocnostmi se nedal odradit žádnými zklamáními. Slavné vítězství u Lepanta, kterého dosáhl papežský vojevůdce Don Juan de Austria 7. října 1571, připisoval papež Pius V. pomoci Matky Boží. Následně zavedl svátek „Naší Milé Paní Vítězné“, který se ještě dnes slaví na celém světě 7. října jako Růžencová slavnost nebo také jako památka Panny Marie Růžencové.

Pius V. vstoupil už ve 14 letech do dominikánského řádu. Zde se dostal do vedení řádu jako inkvizitor a brzy také jako biskup ze Sutri. Zabránil úspěšně pronikání kalvínských bludů ze Švýcarska. V roce 1566 byl na návrh Karla Boromejského zvolen papežem. K úkolům, které mu zanechal koncil v Tridentu, se postavil rázně. Nejdříve vydal nový katechismus – *Cate-*

chismus Romanus. Tím vyjádřil jasně, co je katolické učení, a postaral se o to, aby tyto jasně formulované pravdy víry byly mezi lidem známy. Kodifikoval také starobylý římský ritus jako závazný pro celou církev a ponechal pouze rity starší 200 let. Lid viděl v tomto muži svěťce na Stolci Petrově. Pius V. vedl velmi skromný, téměř rodinný styl života. K potřebným lidem byl velmi štědrý a dobrotvivý. Při procesích kráčel často bosky a bez pokrývky hlavy. Jeho udivující úspěchy v učení se odvozují z jeho věrohodnosti. Římané byli přesvědčeni, že tak zbožný papež tu ještě nebyl. Každý den seděl u svého psacího stolu, připraven přijmout každého, kdo k němu chtěl přijít. Nepotismus a korupce neměly v jeho okolí žádnou šanci. Protože tento papež byl přísný vůči sobě, vyzářovala z něho věrohodnost. Kněží a šlechta přijímali jeho rozhodnutí bez problémů. To bylo také nutné, aby církev a celá Evropa odolaly nebezpečím, která jim hrozila.

Papež Pius V. stále odvážně bojoval na různých frontách. Pronásledované křesťany podporoval prosebnými procesemi. Tím dostal utrpení mučedníků a vyznavačů do povědomí veřejnosti. A snažně prosil nebe o pomoc a slitování. „Byl to muž modlitby, veřejné i soukromé.“ (Richard Niedermeier) Uctívání svaté Eucharistie a přísná, ale také střízlivá askeze přinesly papeži už za života pověst svatosti.

MODLITBA ZA CÍRKEV na přímluvu sv. Pia V.:

„Bože, Tys dal své církvi svatého papeže Pia, aby bděl nad čistotou její víry a provedl obnovu její liturgie. Na jeho přímluvu posiluj v nás živou víru a účinnou lásku, abychom měli účast na tom, co konáš ve společenství svého lidu. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.“

*(Denní modlitba církve,
závěrečná modlitba)*

Začátkem roku 1572 se zdravotní stav Pia V. zhoršil a mohl pracovat jen s velkými bolestmi. Dne 21. dubna ještě vykonal návštěvu sedmi římských chrámů a 30. dubna, kdy cítil blížící se smrt, dal se obléci do dominikánského řeholního roucha, přijal poslední svátosti a ve velkých bolestech prosil: „Pane, zvětši mé bolesti, ale i moji trpělivost.“ S odevzdáním do Boží vůle zemřel následujícího dne. Jeho spolupracovníci byli přesvědčeni o tom, že se tento papež osvědčil před dějinami a před Bohem. Pohřeb se uskutečnil ve svatopetrské bazilice a v roce 1588 dal Sixtus V. přenést jeho ostatky do římské baziliky Santa Maria Maggiore. Papež Klement X. ho roku 1672 blahorečil a Klement XI. v roce 1712 kanonizoval. Nezávazná památka tohoto svatého papeže připadá na 30. dubna.

*Z Der Fels 2/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Týden modliteb za duchovní povolání

Ve dnech 1. až 7. května probíhá *Týden modliteb za duchovní povolání* a na 4. neděli velikonoční (Neděle Dobrého pastýře), která je příští týden (7. května), připadá *Světový den modliteb za duchovní povolání*. Využijme příležitosti spojit se v intenzivní modlitbě za nová duchovní povolání a přidejme také úmysl za všechny, kdo slouží Bohu v duchovenském stavu, aby byli vždy věrní svému povolání, ať už slovem, skutkem či myšlenkami. Aby neohroženě a pravdivě hlásali Ježíšovo poselství spásy a aby v Boží síle obstáli ve všech zkouškách a pokušeních, a tak byli mimořádnými svědky lásky mezi Trojjediným Bohem a člověkem.

-red-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Petr 1,17-21

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnání. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem k tomu vybrán už před stvořením světa, ale pro vás se objevil teď na konci časů. Skrze něho jste uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil, takže když věříte, můžete zároveň v Boha i doufat.

Evangelium - Lk 24,13-35

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uva-

žovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale cosi jim jakoby zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní.

Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů, a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhají uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proročky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den už se nachýlil.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnaní, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Ještě tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: „Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.“ Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Naděje tohoto světa a naděje kříže - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Dobře však poslouvejte, čím je proměna, kterou působí Pascha. Ježíš proměnil náš hřích v odpuštění, naši smrt ve vzkříšení, náš strach v důvěru. Proto se tam na kříži zrodila a stále obrozuje naše naděje. Proto může Ježíš naši temnotu proměnit ve světlo, každou porážku ve vítězství a každé zklamání v naději. Každou, ano každou. Naděje překonává všechno, protože se rodí z Ježíšovy lásky, která jako pšeničné zrno padla do země a zemřela, aby dala život, a z tohoto plného života lásky přichází naděje.

Když zvolíme tuto Ježíšovu naději, povolna objevíme, že život vítězí způsobem, kterým žije toto semínko, totiž pokornou láskou. Není jiné cesty, jak přemoci zlo a dát světu naději. Můžete mi říci: „Ale to je logika prohry!“ Zdá se, že je tomu tak, že jde o logiku prohry, protože kdo miluje, ztrácí moc. Pomysleli jste na to někdy? Kdo miluje, ztrácí moc, kdo dává, něco si odnímá, a milovat znamená dávat. Logika umírajícího zrnka či pokorné lásky je ve skutečnosti Boží cesta a jediná ta přináší plody. Vidíme to i na sobě. Zmocnění se něčeho vždycky vede k žádosti po něčem dalším. Když něčeho dosáhnou pro sebe, hned chci něco většího, a tak pořád

dál, nejsem nikdy spokojen. Taková žízeň je špatná! Čím více máš, tím více chceš. Kdo je chtivý, nikdy není sytý. A Ježíš to říká jasně: „Kdo má svůj život rád, ztratí ho.“ (Jan 12,25) Jsi chtivý a chceš toho spoustu mít, ale... ztratíš všechno, i svůj život, to znamená, že kdo má rád *to svoje* a žije pro své zájmy, nadýmá se sám sebou a ztrácí. Kdo však přijímá, je ochotný a slouží, žije podle Boha a potom zvítězí, zachrání sebe i druhé a stane se *semínkem naděje* pro tento svět. Je přece krásné pomáhat druhým a sloužit jim. Unavuje nás to, ale takový je život, a srdce se plní radostí a nadějí. Toto je láska i naděje zároveň: sloužit i dávat.

Tato pravá láska zajisté vede skrze kříž, oběť, jako u Ježíše. Kříž je nezbytný přechod, ale nikoli cíl; je to přechod. Cílem je sláva, jak nám ukazuje Pascha. Tady nám přichází na pomoc jiný krásný obraz, který Ježíš zanechal svým učedníkům při Poslední večeři. Říká: „Žena, když rodí, má zármutek, protože přišla její hodina. Když však porodí dítě, nemyslí už na bolesti pro radost, že přišel na svět člověk.“ (Jan 16,21) To je to: darovat život, nikoli jej vlastnit. A to dělají maminky: dávají život, trpí, ale potom se radují a jsou šťastné, protože při-

vedly na svět nový život. Láska rozdává radost, dává život a propůjčuje smysl dokonce i bolesti. Láska je motorem, který pohání vpřed naši naději. Opakuji: Láska je motorem, který pohání vpřed naši naději. A každý z nás se může zeptat: „Miluji? Naučil jsem se mít rád? Učím se každý den milovat víc?“ Láska je totiž motorem, který žene naši naději kupředu.

Draží bratři a sestry, v těchto dnech lásky se nechejme obestřít mystériem Ježíše, který jako pšeničné zrno umírá a dává nám život. On je semenem naší naděje. Rozjimejme o Ukřižovaném, o zdroji naděje. Postupně pochopíme, že doufat s Ježíšem znamená učit se vidět již nyní rostlinu v semínku, Paschu v kříži, život ve smrti. Chtěl bych vám dát domácí úkol. Všem nám prospěje, postavíme-li se před kříž - všichni jej doma máte -, pohledme na něj a řekněme: „S Tebou není nic ztraceno. S Tebou mohu vždycky doufat. Ty jsi má naděje.“ Představme si nyní kříž a všichni společně řekněme Ukřižovanému Ježíši třikrát: „Ty jsi má naděje.“ Všichni: „Ty jsi má naděje.“ Silněji! „Ty jsi má naděje.“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Život nebo strach

Zachvácení strachem už nejsou lidé sebou samými. Ale odkud přichází tento obávaný nepřítel, který je schopný proměnit klidné v divoké a pýchu ve zbabělost?

Dva podstatné strachy člověka jsou strach z utrpení a strach ze smrti. To není udivující, vždyť Bůh stvořil Adama a Evu jako neschopné utrpení a jako nesmrtelné bytosti. Utrpení a smrt přišly poklesem ďábla a neposlušností našich prarodičů. Člověk si na to nikdy nezvykl, protože jeho duše ví, že je stvořena pro věčnou radost. Všechno, co od toho odvádí, odporuje naší přirozenosti a uvádí nás do strachu, který je naším navýsost krutým nepřítelem. Jako sající parazit vysává naši bytost a ponechává nás prázdné, bezkrevné a ve strnulé křeči. Nechává nás mrznout nebo nás spaluje, leptá nás zevnitř. Protiví se životu a je předobrazem pekelného strachu, „říše veškerého strachu“.

Svatý papež Jan Pavel II. uvedl svůj pontifikát nezapomenutelnými slovy: „Nebojte se! Otevřete, ano otevřete do široka dveře pro Krista (...) Nebojte se! Kristus ví, co je v člověku! On jediný to ví!“ (*Promluva na Svatopetrském náměstí v Římě*, 22. 10. 1978)

Příchod Krista učiní konec říši obav a strachu! Ježíš nám přinese absolutní zbraň – víru. Ale co je to víra, pravá víra? Nějaká myšlenka, nějaký názor? Jistě ne. Věří někdo v existenci nějaké země, kterou nikdy neviděl? Nikdo nebude říkat, že věří, že existuje. Každý řekne, že to ví. Člověk věří v upřímnost nějakého doznání, ale ví, že ho jeho otec miluje. Tak je tomu také ve vztahu k Bohu. Naše víra bude pravá teprve tehdy, když se naše přesvědčení promění ve vědění. Protože mít víru znamená Boha znát a přiznat jeho lásku k nám. Potom je možné potvrdit: „Já vím, že jsem nekonečně a bezpodmínečně milována Trojjediným Bohem a Marií a vím, že je miluji.“

To je důvod, proč je tak velice důležité stále lépe poznávat Boha modlitbou, četbou a neustálým usilováním přijít blíže ke Kristu, dojít až ke sjednocení v lásce. Jeho krása je tak vznešená, že už tušení o tom uvádí duši v jáso.

Víra je tedy daleko více než přesvědčení, je to pociťovaný vztah mezi tvorem a Stvořitelem, činná síla lásky, která nás sjednocuje s nebem, která nás živí, vynáší nás stále výše a úplně zapojuje do svých služeb. A je to právě tato síla, kterou se ničí strach. Čím více se víra u nás upevňuje, o to více mizí existenciální strach. Evangelia to dosvědčují. Tak jako když bouře zmitala člunem a učedníci si mysleli, že zahynou, nebo Petr měl strach, že se utopí, když šel po vodě, tenkrát jim Ježíš otevřel oči pro tuto pravdu: „Proč se bojíte, vy malověrní?“ a „Ty malověrný, proč sis zoufal?“

Bázeň a strach jsou příznaky chybějící víry a prozrazují slabost naší lásky k Bohu: „V lásce není strachu; naopak, dokonalá láska strach zahání, neboť strach předpokládá trest a ten, kdo se bojí, k dokonalosti lásky nedospěl. A my milujeme, protože on nás miloval první.“ (1 Jan 4,18–19)

Pozemský život je zkouškou věrnosti Bohu. Byli jsme stvořeni jako bytosti, které mohou svobodně volit, jakou cestou se dát. Můžeme se rozhodnout, jestli svůj čas věnujeme lásce k bližnímu nebo pro zisk,

jestli se budeme starat o svaté věci, v první řadě o rozvíjení každého výhonku lásky, který do nás Pán vložil, do výhonku víry! Těmto věcem věnuje moudrý člověk svůj život a nikoliv zisku pozemských zbytečností, vždyť nejde o nic menšího než o naši blaženost. K tomuto účelu máme společníce, který na nás vylévá své dary, Ducha Svatého. Žádný statek není cennější a také čas nám byl propůjčen jenom proto, abychom objevili Jeho a přijali Ho. Také to je část pravé víry. „Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, nýbrž Ducha síly, lásky a sebeovládání.“ (2 Tim 1,7)

Hodina rozhodnutí přišla. Život, nebo strach! Máme strach z utrpení, protože dostatečně nemilujeme a protože nám chybí odevzdanost do Boží vůle. Neváhejme všechno pustit z rukou a vrhnout se do náručí nebeského Otce, jako kdysi Adam, který zaměnil poslušnost vůči Bohu za otroctví. „Setrváte-li v mém slově, jste opravdu mými učedníky, a poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,31–32) Pochybujeme o jeho dobroty? O jeho moudrosti? Pochybujeme, že vševědoucí Bůh nás od okamžiku našeho početí až do naší smrti vidí a že je jediným Pánem nad naším osudem a že je stanoven každý detail s ohledem na větší dobro jeho Duchem lásky? Věříme tomu, ale víme to skutečně? Máme víru, nebo se třese a jsme spoutáni strachem z toho, co by mohlo přijít?

Zkoušky nás uvádějí do hrůzy, stáří se nám jeví jako ohrožení. Z velké části se to odehrává v našich představách. Někdy se nám podaří vnést nebeské záblesky – pohled Ježíšův na nás, úsměv Mariin. Silueta našeho anděla strážného. Krása společenství svatých, přinášející radost. To by mohlo proměnit naši představu o budoucnosti! Naše srdce by se v tom upevnilo a přeneslo přes úzkost, která spočívá v naší neznalosti nadpřirozeného světa! Nejsme nikdy sami. Bůh je nejenom Otec, je také Bratr, Přítel, jeho něžnost je nekonečná! Proč bychom se měli bát, když v každé vteřině svého života máme za svatého průvodce Všemohoucího?

A to je pravá víra, protiklad strachu. Nemluvnata nelezou po čtyřech napořád, učí se chodit vzpřímeně, protože to je nutné, aby se stala dospělými. Ve víře je tomu podobně: Člověk nemůže zůstat stále na zemi, musí se také učit zvednout se, své-

*Matka ustavičné pomoci
(J. a J. Jakimczuk)*

ho ducha pozvednout k nebi! Už v tomto životě se spojovat s Bohem, přiklánět duši k duchovní realitě – to je správné zaměření, které umožňuje překonat vlastní strachy a přijít blíže k míru a radosti, vždyť v Bohu je všechno nadšení!

Maria říká: „Neměj žádný strach, Josefe! Když cesty nejsou bezpečné, když zástupy lidí ztěžují cestu, budou nás chránit andělé. (...) Když nenajdeme žádné ubytování, najdeme ochranu pod jejich křídly. Nemůže se nám stát nic zlého. Bůh je s námi.“

Boží vědění je tak dokonalé, že proměňuje lidmi vykonané zlo v podivuhodné milosti. Tak tomu bylo s Adamovým proviněním, ve kterém mělo svůj původ veškeré zlo na zemi. Utrpení a smrt byly velkým prokletím lidstva. Bůh obrátil jejich působení v opak a naplnil je v Kristu sebou samým, aby se staly nejvyššími nositeli požehnání.

Jestliže Bůh dopouští zkoušky, dělá to proto, že jsou jedinými „očistnými silami“ pro duši. Neexistuje žádný jiný prostředek, který by odstranil znamení hříchu, než utrpení, jinak by si je nevyvolil Kristus sám pro sebe! On osvobodil lidstvo od jeho hříchu tím, že tuto vinu protřpěl až do krajnosti a zásluhami této nesmírné oběti znovu otevřel brány ráje!

Víra dokáže prosvětlit nejtemnější období našeho života. Jak bychom mohli dokázat svoji věrnost a vytrvalost, kdybychom byli jenom v klidné blaženosti? Když trpíme, můžeme dokázat, že máme víru, pak můžeme důvěřovat Bohu. Kéž uznáme, že On nic nedělá bez důvodu, a snažme se, aby tato jistota odolala také v protivenství. Tak Mu umožníme, aby stál u nás v bolestech a nechal na nás sestoupit bohatství svých milostí. Jdeme s Ním ruku v ruce tímto tunelem, abychom z něho vyšli vítězně, s duší naplněnou ctí, i když tím východem bude smrt. Smrt? Vstup do života beze stínů, jehož hodina je stanovena Božím milosrdenstvím. Nic se neztrácí, staneme se tam všim, co milujeme, všechno znovu nalezneme: milované lidi, práce, místa, dobré pocity a ještě mnohem více. V nebi není žádný nedostatek. Je to říše nadbytku.

Ale musíme se modlit, protože Bůh respektuje naši svobodu a nenutí nás, abychom Mu dělali společnost. Musíme Mu ukázat svoji touhu po jeho lásce. Máme

Nejhůře se s teroristickou hrozbou vyrovnávají nevěřící

V posledních týdnech došlo k několika teroristickým útokům – ve Stockholmu, v Egyptě. Jak sdělil stockholmský biskup Mons. Andres Arborelius, útok ze 7. dubna lidmi velice otrásl: „Švédové se dosud cítili poměrně bezpečně ve své zemi, chtěli věřit, že se jich tento problém netýká,“ řekl Vatikánskému rozhlasu. Podle jeho mínění je situace Švédů tím obtížnější, že jsou v naprosté většině sekularizovaní a nemají už živý vztah k Bohu. „Spolu s pocitem bezpečnosti ztrácejí také jeden ze základů svého života.“ Dále pronesl důležitou myšlenku pro dnešní dobu: „Tady ve Švédsku si mnoho lidí myslelo, že tyto problémy se nás netýkají. Teď už víme, že ohrožení jsou všichni. My jako křesťané se v takové situaci ob-

racíme k Pánu, více se mu svěřujeme, prosíme, aby nám pomohl v době terorismu. Zároveň si uvědomujeme, že je potřeba udělat všechno pro to, aby byl terorismus překonán. Nevíme jak, ale je mu třeba vzdorovat všemi prostředky. My jako křesťané vkládáme svou naději v Pána a takové události nás mohou dokonce posílit ve víře, je to čas k vážné reflexi. Objevují se důležité otázky: Proč žiji, jak je možné budovat svět bez násilí a takovýchto konfliktů? My jako křesťané jsme tedy po této stránce v lepší situaci, protože víme, že Pán nám pomáhá. Chceme ale také při této příležitosti všem říci, že jedině v Pánu Bohu najdou oporu a pokoj, po němž touží.“

Podle www.radiovaticana.cz

Mu ukázat, že Ho potřebujeme a voláme Ho v každém okamžiku na pomoc!

„Kristus ví, co je v člověku! On sám to dobře ví!“ Bůh slitování a odpuštění ví o nás všechno, daleko více než my sami, vždyť On prozkoumal hlubiny naší osoby. Jeho vůle spočívá skrz naskrz v lásce. I jeho nejmenší úmysly slouží naší spáse, to jest tomu mimořádnému určení, které nás očekává, nekonečné překvapení. Je potřeba mít strach opustit toto „slzavé údolí“? Mít strach opustit vězení vášnivého těla, abychom dospěli ke svým milým: Víme, nebo věříme, že žádná radost tohoto světa není srovnatelná s nejmenší jiskřičkou nebeské blaženosti? Víme, nebo věříme, že se naše duše stravuje touhou po svém Stvořiteli? Bojíme se nakonec dosáhnout plnosti?

Život, nebo strach – musíme se rozhodnout...

„Kristus nepůsobí nikdy strach, neleká člověka svým zákonem, dává vám příklad, aby mohl člověk tento zákon následovat, protože On – jako člověk – jej následoval, ještě dříve, než vám to ukázal. Tento Bohočlověk, který se vystavil smrti, nepřátelům, urážkám, vyčerpání, chudobě a tělu – není to náhodou, že uvádím smrt na prvním místě a tělo na posledním, protože

bylo pro Vykupitele lehčí přijmout smrt, než uzavřít Slovo Boží do těla. Tento Bohočlověk vám, lidé, dává poznání toho, kdo je milující Bůh. Tento božský Otec, který obětuje svého milovaného Syna, vám dá plnou míru lásky, kterou má Bůh pro vás.“ (Marie Valtorta: *Lekce o Listu sv. Pavla Římanům*, lekce 23)

„...Pán miluje a vede ty, kteří mu bez obav důvěřují, do dálky, na chráněné místo.

Bud'te vítězi nad strachem, který ochromuje důvěru, lásku a modlitbu. Bud'te vítězi nad strachem, když tím dosvědčujete, že jste jistě v nevědomosti o Bohu a jeho moc. Bud'te vítězi nad tímto strachem, který ukazuje, že vaše víra v Boha je nedokonalá. Pravá a správná víra je pokorná. Ona přijímá všechno, protože říká: »Když to říká Bůh, nebo mi to dává říkat, pak je to znamení, že je to pravda.« Tato neomezená víra nezná ani strach, ani nedůvěru, ani pochybnosti, nebo co by bylo ještě horší – tvrdošíjně vnitřní přesvědčení, že Bůh toho nebo onoho není schopen. Bůh může všechno. Musíte toužebně očekávat, že Bůh může všechno. Musíte věřit, že Bůh všechno může.“

Z Maria heute 7-8/2013 přeložil -mp-

Z duchovních deníků Alice Lenczowské

Pán Ježíš říkal: „Mé dítě, pověz svým dětem, že útoky zla se vrší čím dál víc a nikdo na této zemi není natolik v bezpečí, aby nemusel zapojit všechny své síly, aby se zachránil před ničící silou zla.“

Je čas bytí v Pravdě

„Je čas výběru, čas bytí v Pravdě a nutnosti vyslovit se, na čí straně jsme: Boha, nebo satana. Čím vznešenější povolání kdo ode Mne dostal, tím větší úsilí vyžaduje rozhodování mezi tím, co nabízí svět, a tím, co se shoduje s mou vůlí, která je obsažena v evangeliu.“

Není možné, máte-li být vědomě se Mnou, dělat zároveň jakékoli ústupky ve věci hříchu, který má vždy své kořeny v satanovi. Podobně jde o ústupky ve věci slabé přirozenosti a světského pokušení. A poněvadž záplava zla se přelévá světem – záchrana je pouze v modlitbě, v pokání a skutcích milosrdenství vůči bratřím, kteří jsou stejně ohroženi ve svých duších.

Abyste se nedali svést satanem, je zapotřebí setrvat ve stavu milosti posvěcující, ve stavu modlitby a ustavičného vzývání mého jména, být zakotveni v církvi a žít plností mých darů tam dostávaných.

Není třeba se bát, ale je zapotřebí ze všech sil přilnout k mým ranám a prosit o mé milosrdenství v hodině soudu nad světem, která je a směřuje k poslednímu rozhodnutí. To rozhodnutí se odehrává v srdci každého člověka a každý vydává rozsudek sám sobě svým rozhodnutím pro výběr v každé chvíli a svým postojem vůči bratřím.

Malé věci, činy zdánlivě nevelkého významu vedou stále hlouběji na jednu ze dvou stran: na stranu Boha, nebo na stranu satana, který omotává jako pavouk svoji kořist sítěmi preludu a zaslepení ty, kteří Mí nejsou věrni ve své každodennosti.“ (3. dubna 1994, Velikonoce)

Skrývám se, abych nezotročil nádherou svého daru

„Toužím pro vás po takovém štěstí, jaké si nikdo z lidí nedokáže představit ani prožít. Veškeré dějiny lidstva a příběh

každého člověka je Mnou tak směřován, abyste dostali přípravu pro sjednocení se se Mnou na věčnosti. Nyní se se Mnou můžete setkávat v modlitbě, v meditaci o mém životě, ve Slovu, ve znameních, která jsem vám dal a neustále dávám. Nejvýmluvnějším znamením je moje přítomnost v Eucharistii. Jsem ukrytý v Hostii a prostřednictvím jejího požití dochází k setkání duše se Mnou živým a skutečným, i když skrytým rozumem a tělesným smyslům.

Poznávat Mne a dotýkat se je možné srdcem milujícím a důvěřujícím – srdcem dítěte. Čím větší je víra a láska, tím je spojení se Mnou pevnější a poznání hlubší.

Chraň se před bezmyšlenkovitým a lhostejným přijímáním Mne ve svatém přijímání. Je to velký hřích a znesvěcení mé lásky a mého Daru zrozeného v Krvi Golgoty.

Mé dítě, jak moc se musím skrývat, abych nespálil tvoji duši ohněm své lásky a abych nezahubil tvoje tělo silou svého otcovského citu. A přece tak strašně miluji a toužím být milován.“ (3. dubna 2002)

Strategie působení satanových služebníků

„Cílem působení satanových služebníků ve světě je svést co největší počet duší a vhodit je do chřtánu Zlého. Jejich působení zahrnuje všechny oblasti lidského života od narození do posledních chvil na

tomto světě. Všímají si všeho, co Bůh stvořil, aby to mohli zničit, znetvořit a hodit k nohám Lucifera, který usiluje o vládu a o to, pomstít se Bohu a jeho stvořením.

Proto je zapotřebí Mým vyvoleným dětem odhalovat hlavní aspekty a projevy působení Zlého.

Svatý Pavel řekl, že nejvýznamnější boj od stvoření světa probíhá na úrovni duchovních prvků. Vnější působení zla slouží vítězství nad lidskými dušemi, které obdržely život věčný a jsou určeny k životu v Bohu. Život na zemi je přípravou na věčný život, ale zároveň svobodnou volbou jakosti onoho života – ve sjednocení s Bohem, nebo se satanem.

Já používám Lásku a Pravdu, protože jimi jsem a přivádím k jednotě. Můj nepřítel používá nenávist a lež, které jsou podstatou jeho existence, a vede k rozpadu. Proto je třeba si obléknout plnou duchovní zbroj, o které hovoří svatý Pavel (Ef 6,10-18), a odmítnout všechno, co jenom trochu připomíná zlo.

Oblasti života, na které obzvláště útočí, jsou: srdce, mysl a tělo.

Srdce – skrze pýchu, marnivost, neústupnost, strach, odmítání duchovna, vulgárnost, sobectví.

Mysl – skrze hloupost, povrchnost, prelud, lež, nedůvěru, nevzdělanost.

Tělo – skrze uznání ho za nejvyšší hodnotu. Tělo ženy – skrze jeho komercializaci a uznání ho za pramen útěch.

Alice ráda chodila na mši svatou a na adorace do kostela Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše ve Štětíně. Ježíš jí říkal, že je to chrám jeho Srdce.

Satanská působení zahrnují:

1. Kulturu, umění (hudba, umělecké výtvary, literatura), módu, zájmy, životní styl, žebříček hodnot (kult hmoty).

2. Víru – na její místo se zavádějí pohanské praktiky účelově s kultem satana, a nepřímo sekty, pověry, okultismus, magie apod., satanismus jako kult tzv. dobého boha, jímž je Lucifer.

3. Vztahy ve společnosti – kontrola a podřízenost lidí, globalismus, manipulace svědomím, všeobecná bída, nadřazenost moci a bohatství, okrádání. Ochuzování člověka – jeho možnosti, rozhodování o životě (jeho tvoření i usmrcování), o dobru a zlu. Ale také odlidšťování člověka tím, že je zbavován důstojnosti Božího dítěte, ponižováním, potupováním, glorifikováním zvířat, manipulací a sadismem.

Cílem je tzv. nový svět – nová doba – podle pravidel, která jsou opakem práva přirozeného a Božího, podle práva totalitární světovlády, opírající se o možnosti soudobé techniky. Takzvaný nový řád tvořený církví satanovou.

Plody spatřují dokonce i lidé méně přemýšlející, ačkoliv se systematicky uplatňuje snižování vnímavosti, růst necitlivosti a prohlubování pocitu bezmoci, aby si lidé zvykli na přesvědčování, zlo, krutost a považovali to všechno za normální, nebo dokonce za příznaky civilizačního pokroku. To je totální ohlupování lidí a strkání jich do satanovy pasti, a navíc způsobování toho, že tam sami směřují. Vy, moje věrné děti, jste povolány, abyste spolu se Mnou a s Marií skrze svoji důvěru a hrdinskou obětavost zvítězily, abyste se podílely na obnovení tváře země a na mém triumfu v lidských duších.“ (23. května 2002)

A kde jsi ty?

„Cílem tvého života a tvého povolání je milovat Mne a každého člověka – každé moje dítě zrozené z Lásky a pro Lásku. Mou největší bolestí je to, že Mě opustily moje děti. Jsem osamělý a opuštěný, tak jako tehdy na kříži Golgoty. Ta scéna i ta scénérie trvá a sílí ze dne na den: Je lhostejný dav, jsou žádostivi pohledu na krev, nepřátelé se radují ve své vítězné nenávisti. Těch je hodně.

A se Mnou je pouze moje Matka, její sestry, mládenec, který Mě upřímně milu-

je, a obrácený hříšník prosící o milosrdenství v hodině smrti. A kde jsi ty? S kým se ztotožňuješ na té současné Golgotě, již je svět a ti, co Mne touží zabít, aby se mohli prohlásit za bohy?

Touha po moci je satanským znamením. Nyní satan ve svých služebnících zjevně bojuje se Mnou v mém lidu a v mých apoštolech. A připravuje současnou Golgotu mé církvi.

Na Golgotě zemřelo to, co pocházelo ze světa. V bolestech umíralo a zemřelo moje pozemské tělo.

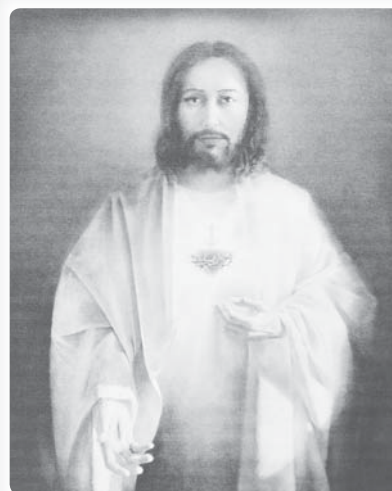
Já jsem nezemřel – vstal jsem z mrtvých a přioděl jsem se Tělem z nebe vzatým – z mého Otce.

Tak i moje církev odevzdá v bolesti to, co vzala ze světa. A bude to vypadat, že umřela. A zaraduje se satan a jeho služebníci – jako se radovali tehdy v Jeruzalémě. Avšak bude krátký čas jejich zdánlivého vítězství, poněvadž nadejde jitro zmrtvýchvstání svaté církve, nesmrtelné, rodící nový život na zemi – svatost mých dětí.“ (11. listopadu 2000)

Mariino Neposkrvněné Srdce zvítězí

„Neposkrvněné Srdce mé Matky zvítězí. Ona je Matkou církve, která je vždycy svatá nezávisle na hříších nebo zradě mnoha dětí církve. Svatostí církve jsem Já, mí apoštolové, mí oddaní služebníci, kteří v oběti mučednictví jsou základem i zdí i klenbou mé svatyně. V ní jsem živý a skutečný, v ní prostřednictvím svých sluhů krmím své děti, vracím život a přivádím do Otcova domu.

Má církev trpí, jako jsem Já trpěl, je zraněná a krvácí, jako jsem byl zraněn Já a jak jsem cestu na Kalvárii označil svou Krví. A je poplivaná a zneuctovaná, jako bylo poplivané a zneuctěné moje Tě-

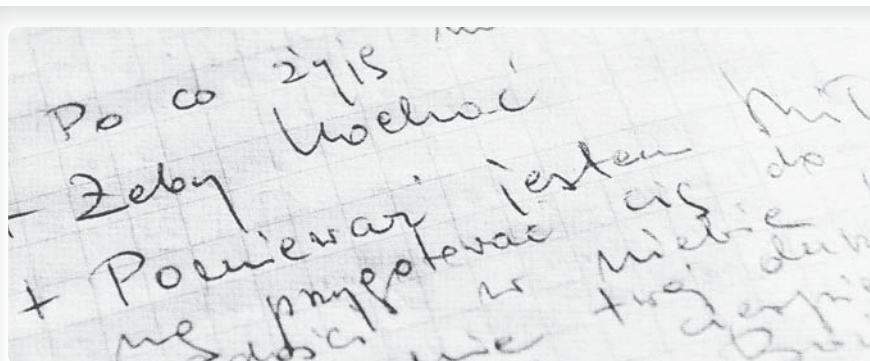

Obraz z kostela
Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše
ve Štětíně

lo. A potácí se a padá jako Já pod břemenem Kříže, protože také nese Kříž mých dětí, po léta a staletí. A povstává a jde ke zmrtvýchvstání skrze Golgotu a ukřižování jako mnoho svatých. Ale brány pekelné ji nepřemohou, poněvadž má moudrost a síla Ducha Božího ji provází srdcem a myslí mého náměstka na zemi a jeho věrných spolupracovníků.

A přichází úsvit a jaro svaté církve, i když existuje anti-církev a její zakladatel Antikrist. I když jsou proroci Luciferovi a jeho kněží i trestná armáda zednářství, a mnoho center a organizací v jejich službách. A i když je světový sanhedrin řídicí satanovu církev na zemi. I když si pořídili vlády a bohatství a zdá se, že všechno otrávil a vedou svět k jeho zhoubě.

Antikrist není Bohem, nemůže nic stvořit, ale touží jenom ničit to, co stvořil Bůh. A opíjí se po Bohu, zmrzačuje, zraňuje, znetvořuje, otravuje jedem strachu, bolesti i smrti.

Ukázka z duchovního deníku Alice Lenczewske

Anti-církev je opakem skutečné církve v jejich strukturách, cíli a působení. Namísto Života je smrt, namísto Pravdy je lež, namísto Lásky – nenávisť, namísto Odpuštění – pomsta, namísto Svobody – zotročení, namísto Pokory – pýcha, namísto Milosrdenství – krutost. A tak je možno vyjmenovat všechna duchovní dobra obsažená v evangeliu a rozpoznat jejich protiklady, které jsou podstatou učení i působení těch, kteří bojují s mou církví, s mými milovanými, trpícími dětmi. Cesta ke spáse vede skrze očistění od satanského jedu prvotního hříchu světa a každého dítěte této země.

Bude dáno očistění, které ve světle Boží Pravdy ukáže lži synů temnoty, a každý člověk podle vlastní vůle bude muset tvářit v tvář té Pravdě zvolit království mého Otce, nebo se na věky odevzdat otci lži.

A svět bude osvobozen od pavoučí sítě Velké Neřestnice církve Antikrista i těch, kteří mu sloužili mezi mými dětmi.

Maria je tou, skrze kterou prochází obroda mé církve, aby se zaleskla plnou září Boží svatosti. Přítomný čas vyžaduje od dětí heroickou pravdu, víru, naději a lásku. Je třeba poznávat znamení času ve světle modlitby i Božího slova a naplňovat výzvu mé Matky a milovaného služebníka Božího Jana Pavla II. a modlit se, konat pokání na úmysl zachránit mé ztracené děti.“ (8. června 2002)

„Křesťané i církev musejí být ukřižováni, aby se doplnila moje oběť a aby nadešlo zmrtvýchvstání lidstva v Duchu Svatém. Budu opět umírat ve svém lidu, aby Duch Svatý obrodil lidstvo. Je čas oběti církve – čas oběti křesťanů. Čas oběti mého Těla na Kříži, Těla, kterým je církev. Proto je zapotřebí svědectví víry, modlitby a umrtvení s úmyslem zachránit lidstvo i svět před zatracením v satanovi.

Církev musí odumřít, aby se narodila znovu skrze zmrtvýchvstání v plnosti Boží moci a zazářila leskem Ducha Svatého.“ (15. února 2000)

„Stupňování zla se musí naplnit. Tak jako se naplnilo vůči Mně před dvěma tisíci roky, tak nyní směřuje do kulminačního bodu vůči mé církvi a vůči mnoha mým věrným dětem. Potom bude zářak zmrtvýchvstání víry a lásky, až přijdu s mocí, abych udělal konec vládě satana a jeho služebníků.“ (29. dubna 2006)

Z Miłujcie się! 4/2015 přeložila -vv-

Suma o darech svatého Josefa (66)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XII:

Dar sedmi darů Ducha Svatého

(Čtvrtá část)

Již je však třeba pojednat o daru vědy,⁽¹⁾ o němž praví svatý Řehoř, že přemáhá půst nevědomosti. Jsou pak tři úkony vědy jakožto daru Ducha Svatého: prvním je ochrana víry, druhým je pomoc zbožnosti a třetím je správný úsudek uprostřed lidí nepravého a zkaženého rozumu. A tyto tři úkony pocházejí z toho, jak věda usuzuje. Kvůli tomu totiž přechází dar vědy z lásky, která sídlí ve vůli, jako z příčiny do rozumu, abychom správně usuzovali o věcech, které vnímáme mezi námi a Bohem. Z tohoto více vynikajícího úsudku pochází, že vidíme omyly filosofů, bojujeme proti nim a jimi pohrdáme, a tak pomáháme zbožnosti a trpělivě snášíme bezbožnost. A tyto úkony jsou působeny vědou jako vyšší příčinou, neboť jejím vlastním úkonem je usuzovat. Je třeba mít na paměti to, co praví sv. Augustin ve 14. knize svého díla *O Boží obci* o vědě, kterou je posvátná nauka. Praví totiž: „Této vědě se připisuje to, že jí se spasitelná víra, která vede k pravé blaženosti, rodí, živí, upevňuje a obhájí.“⁽²⁾ A níže dodává: „Znát, jak to pomáhá zbožným a brání proti bezbožným, je vlastní této vědě.“⁽³⁾ Jsou-li věda, která je darem Ducha Svatého, a posvátná nauka zaměřeny ke stejnému cíli, obě usu-

zují stejně o témže předmětu, avšak první na způsob náklonnosti a druhá na způsob poznání. Proto se jeví, že o obou mají být stejně řečeny tytéž věci.⁽⁴⁾

Tyto postřehy nám dovolují poznat, že v Josefovi dar vědy zazářil způsobem, který byl po svaté Panně nejvíce vynikajícím. On totiž nejenom chránil víru, nýbrž i samotného původce víry, a jeho, který je učitelem světa, živil. O jeho snoubence zpívá církev: „Ty sama jsi potřela všechny bludy na celém světě.“⁽⁵⁾ A tuto Královnu chránil před nesčetnými protivenskými, posiloval ji a živil svou prací. A aby učinil zadost oddanosti oběma, totiž Kristu a Královně, choval se správně v Egyptě uprostřed tamějšího zkaženého národa. Josef byl bezpochyby hluboké mysli a vznešeného ducha, a proto zářil božským světlem a usuzoval hlouběji o smyslově vnímatelných věcech, o přirozenosti duše, o mravech a o andělech než ti nejmoudřejší teologové nebo filosofové. Byl pozorný vůči andělům, kteří se mu zjevovali ve snu, a to někdy i ve smyslově vnímatelné podobě, aby, jak zbožně věříme, posloužili Kristu a nejsvětější Panně: tím byl v duchu povzbuzován k tomu, aby poznával jejich přirozenost, a toto jejich nejvyšší hluboké poznání neprodleně vztahoval ke Kristu. Tak se sladce radoval z toho, že poznával jak příčinu, tak účinek.⁽⁶⁾ Pozvedal oči k nebi, viděl slunce, měsíc a pohyb hvězd a podívoval se nad jejich velikostí, krásou a silou. Pak obracel svou mysl a tělesný zrak ke Kristu a říkal: „Svou velebností převýšils nebesa!“⁽⁷⁾ Když z lidské slabosti o něčem pochyboval nebo něco vysokého málo chápal, hned se ptal nejmoudřejšího Krista. Pomlčím o tom, kolikrát hovořil s nejsvětější Pannou o nejhlubším smyslu Písma svatého a oddával se spolu s ní zbožné disputaci. Tam, kde mohl, navštěvoval o jednotlivých sobotách synagogu, co nejpozorněji naslouchal božským pravdám a sledoval jejich výklad staršími. Když se vrátil domů, často mnohé z toho předkládal Kristu a svaté Panně. Tímto zvykem hovořit s Kristem a svatou Pannou byl pozvedán k nejhlubšímu poznání božských věcí a stále více a více si uvědomoval, že Ježíš je tím, jehož příchod předpovídali Mojžíš a proroci. Bylo mu lí-

to židů pro jejich duchovní slepotu a říkal si v duchu: „Proč, pravý Bože, tyto židovské starší neučíš? Ukaž jim svou tvář. Zjev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem.“⁽⁸⁾ Snad aby učinil zadosť těmto tužbám svého domnělého otce, chtěl dvánáctiletý Ježíš disputovat v chrámě. Poté až do času, předem určeného Otcem, mlčel. A není pochyb, že po této Kristově veřejné disputaci s učiteli v chrámě se Josef dotazoval Krista na božské věci, a tak se naučil tomu, co je velké a nevypověditelné. A jeho mysl moudře kontemplovala mnohé věci a své srdce oddal tomu, aby se naučil rozvážnosti. Jeho mysl byla vpravdě zavlažována z pramene zahrady a ze studnice živých vod, které vyvěrají z Libanonu.⁽⁹⁾ Byl v něm pramen živé vody tryskající do života věčného.⁽¹⁰⁾ Jako krátkozraký by se jevil ten, kdo by pochyboval, že vznešený Josef nebyl mužem bystrého rozumu a že nezářil nejvíc vynikajícím darem vědy, když po mnohá léta

přebýval se samotnou Moudrostí. Ten, komu to myslí, kdo se řídí rozvážností a kdo se na základě zkušenosti naučil vnímat tajemství Božích věcí uprostřed lidských záležitostí, bude věrným hlasem prohlašovat, že Josef vynikal největším Božím darem vědy. A ani tesařské řemeslo není něčím, co by se stavělo do cesty daru vědy Ducha Svatého, nýbrž pouze vědě, kterou si osvojují učitelé svým přemýšlením a dlouhým čtením knih.⁽¹¹⁾ Přestože Josef není v Písmu svatém popisován jako učitel, rabín, starší či znalec Zákona, nemůže mu kvůli tomu být upíráno, že by se neskvěl hlubokou myslí, neboť ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré tohoto světa.⁽¹²⁾ Ti, kdo se těší daru vědy Ducha Svatého a jsou pomazáni vnitřním pomazáním, utíkají před lidskou slávou a užívají tohoto daru jinak než moudří tohoto světa. Moudrost tohoto světa totiž nadýmá, avšak moudrost Ducha Svatého činí pokorným.⁽¹³⁾ Ona vede

k tomu, abychom o sobě smýšleli povýšeně, tato nízcce. Ona nařizuje užívat dlouhé a široké šaty se střapci, tato ubohé, aby takto oděný byl skrytý a známý jedině Bohu. Já sám tedy věřím, že v Josefově době, tj. v době, kdy Kristus se narodil a byl chlapcem, nebyl ani mezi židy, ani mezi filozofy nikdo, kdo by více než on s pozornou myslí bádala o božských věcech, neboť byl neustále ve styku s Kristem a rozmlouval s nebeskou Boží Matkou.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ V předchozí části této kapitoly Sumy bylo pojednáno o tom, jak se sv. Josefovi vynikajícím způsobem dostalo prvních čtyř darů ze sedmi darů Ducha Svatého, totiž daru moudrosti, rozumu, rady a síly. Dnes budeme tedy pokračovat probráním daru vědy. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Ve skutečnosti se jedná o volný citát z Augustinova díla *De Trinitate*, XIV, 1, 3. In: *PL* 42, sl. 1037. [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Jedná se opět o volnou citaci z téhož místa díla *De Trinitate*. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Autor zde rozlišuje vědu jako dar Ducha Svatého a posvátnou nauku (*sacra doctrina*) jako teologickou vědu. Obojí se shodují v cíli, k němuž jsou zaměřeny, i svým předmětem a tím, co o něm usuzují. To jediné, v čem se liší, je způsob usuzování: Věda jako dar Ducha Svatého usuzuje na způsob náklonnosti (*per modum inclinationis*), tedy prostým nazřením božské pravdy, které je plodem přilnutí k této pravdě; teologická věda usuzuje rozumovým uvažováním. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ *Officium B. Mariae Virginis*, antifona k tercii.
- ⁽⁶⁾ Tedy se radoval z toho, že poznával Krista jako příčinu a velikost andělů jako jeho účinek. [pozn. překl.]
- ⁽⁷⁾ Ž 8,2.
- ⁽⁸⁾ Srov. Ž 80,2-4. [pozn. překl.]
- ⁽⁹⁾ Srov. Pis 4,15. [pozn. překl.]
- ⁽¹⁰⁾ Srov. Jan 4,14. [pozn. překl.]
- ⁽¹¹⁾ I. Isolani se zde opět odvolává na rozdíl mezi vědou, jež je darem Ducha Svatého, a teologickou vědou, která se postupně namáhavě osvojuje čtením a uvažováním. Protože v prvním případě daru vědy něco takového nutné není, řemeslná práce mu nebrání, jako je naopak překážkou teologické vědy. [pozn. překl.]
- ⁽¹²⁾ Srov. 1 Kor 1,27. [pozn. překl.]
- ⁽¹³⁾ Srov. 1 Kor 8,1. [pozn. překl.]

P. HANS ZOLLNER: MEZI CELIBÁTEM A PEDOFILII NENÍ ŽÁDNÁ SOUVISLOST

Mezi celibátem a pedofiili není žádná souvislost. Nicméně je třeba dbát na to, aby do seminářů nebyli přijímáni nevhodní kandidáti. Tak soudí P. Hans Zollner, který stojí v čele *Centra pro ochranu dětí*, působícího na Papežské gregoriánské univerzitě v Římě, a zároveň je členem Papežské komise pro ochranu nezletilých.

„Dobrá formace zůstává stále jedním z největších úkolů, zejména v našich časech, kdy kandidáti stále častěji pocházejí z rozbitých rodin, ve kterých víra nebyla důležitým prvkem, a docházejí k rozhodnutí vydat se na cestu ke kněžství ve stále starším věku,“ zdůrazňuje P. Zollner. Zároveň poukazuje na to, že špatně prožívaný celibát je rizikovým činitelem, a proto má zásadní význam počátek formace. „Často můžeme slyšet, že celibát vede k sexuálnímu zneužívání. Tak tomu ovšem není a potvrzují to odborníci v této oblasti. Naprostě většina těchto deliktů se dopouštějí osoby, které v celibátě nežijí,“ říká německý jezuita. Poukazuje zároveň na to, že každé povolání je třeba dobře rozlišit,

také za pomoci odpovídajících psychologických metod, kterých by se formátoři neměli obávat. „Bez hluboké víry a integrální osobnosti, k níž patří emoční výběr, vztahy k ostatním, sexualita i spiritualita, není člověk schopen uskutečňovat věrně a zodpovědně své povolání,“ říká P. Hans Zollner.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
5. 4. 2017

PRÁDELNA PAPEŽE FRANTIŠKA

V Římě byla na začátku dubna otevřena Prádelna papeže Františka. Centrum, které umožňuje nejhudším lidem vyprat si a vyžehlit zdarma oblečení či pokrývky, bylo svěřeno komunitě Sant'Egidio. V centru, které se nachází v římské čtvrti Trastevere, je chudým k dispozici šest praček, šest sušiček a příslušné žehličky. V nejbližších měsících zde přibudou sprchy, sklad oblečení a lékařská ordinace. Přimo ve Vatikánu již funguje holičství pro lidi bez domova. V pravé části Berniniho kolonády jsou také zřízeny sprchy pro chudé. Komunita Sant'Egidio působí také v České republice.

Podle TS ČBK

Pondělí 1. 5. 2017

6:05 Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **7:05** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **7:15** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou **8:40** BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **9:00** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **11:30** Poselství svatých: Svatý Josef **11:45** Bible pro nejmenší: Samson **11:50** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **13:25** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 **13:45** Nikaragua – Matka všech **14:15** Verbuňk, příběh na celý život **14:35** Pastýř na člunu **14:55** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **16:00** V souvislostech (183. díl) **16:35** Cvrlikání (51. díl): Lua **17:45** Ars Vaticana (19. díl) **18:00** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová [P] **18:15** Česká věda **18:30** Bible pro nejmenší: Ruth a Noemi **18:35** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:40** Terra Santa news: 26. 4. 2017 **19:00** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Víra do kapsy **20:00** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem SJ [P] **21:50** Noemova pošta: Duben **23:25** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:00** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 5. 2017

6:05 Vezmi a čti: Duben 2017 **6:20** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **7:30** Zapomenutá generace **7:50** UNITED Report (2. díl): Svoboda **8:15** Pod lampou **10:20** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:50** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Udělejte všechno, co vám řekne **11:45** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi **11:50** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana (19. díl) **12:30** Muzikanti, hrajte **13:00** V souvislostech (183. díl) **13:25** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **13:35** Sekce pro mládež ČBK **14:00** Můj Bůh a Walter: Zlo **14:20** Noemova pošta: Duben **16:00** BET LECHEM – vnitřní domov (36. díl): Jiří Korda – O exorcismu **16:15** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař **17:45** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **18:00** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:30** Bible pro nejmenší: Samuel **18:35** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:40** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **19:05** Velehrad v době nesvobody [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (861. díl): 2. 5. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **22:00** Post Scriptum **22:10** Řeckokatolický magazín (107. díl) [P] **22:30** U VÁS (15. díl) **23:35** Terra Santa news: 26. 4. 2017 **0:00** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **0:40** Zpravodajské Noeviny (861. díl): 2. 5. 2017 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 5. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (861. díl): 2. 5. 2017 **6:25** Živě z kláštera: Ranní chvály s redemptoristy na Svaté Hoře [L] **7:00** Arménie – Víra hory přenáší **7:30** Dobrý pastýř: Mons. Marcelo Palentini **8:00** Noční univerzita: MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **9:00** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:30** Živě z kláštera: Dopolední vstup [L] **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **11:40** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **11:45** Bible pro nejmenší: Samuel **11:55** Živě z kláštera: Polední modlitba s redemptoristy na Svaté Hoře [L] **12:20** ARTBITR – Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem SJ **12:30** Koncert k 10. výročí založení Scholy brněnské mládeže **14:05** Víra do kapsy **14:20** Česká

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

věda **14:35** Zpravodajské Noeviny (861. díl): 2. 5. 2017 **15:00** Živě z kláštera: Dopolední vstup [L] **15:10** U VÁS (15. díl) **16:15** Můj Bůh a Walter: Vtělení **16:30** Guyanská Diana **17:00** Živě z kláštera: Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře [L] **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **18:35** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:45** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **19:00** 44 let novickou **19:30** Terra Santa news: 3. 5. 2017 [P] **20:00** Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře [L] **21:05** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **21:55** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **22:20** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **22:50** Generální audience Svatého otce **23:35** Večer chval (59. díl): Manželé Osohovi **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 5. 2017

6:05 Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **6:25** Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho **7:30** Historie sklárství v Karolince **7:50** Velehrad v době nesvobody **8:10** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař **9:45** Terra Santa news: 3. 5. 2017 **10:10** Noemova pošta: Duben **11:45** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **11:50** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **13:30** Generální audience Svatého otce **14:10** Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **15:10** Velehradská zastavení, díl 1. – Unionistické kongresy **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny (861. díl): 2. 5. 2017 **16:20** Smířící kříž **16:50** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:20** UNITED Report (2. díl): Svoboda **17:45** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **18:00** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **18:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **18:35** Ars Vaticana (20. díl) **18:45** Řeckokatolický magazín (107. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 4. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (862. díl): 4. 5. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými [L] **21:25** Putování po evropských klášterech: Klarisky z Nijmegen **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (862. díl): 4. 5. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Vtělení **0:40** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 5. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (862. díl): 4. 5. 2017 **6:30** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **6:45** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **7:25** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **8:20** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu **8:50** Buon giorno s Františkem **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem SJ **10:10** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **11:45** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **11:50** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (20. díl) **13:00** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický bis-

kup **13:25** Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **14:30** Školy naděje **14:40** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **14:50** Cvrlikání (51. díl): Lua **16:00** Zpravodajské Noeviny (862. díl): 4. 5. 2017 **16:20** Missio magazín: Duben 2017 **17:20** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **17:45** Víra do kapsy **18:05** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 **18:25** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:40** Můj Bůh a Walter: Vtělení **18:55** Kopec křížů **19:20** Putování po evropských klášterech: Klarisky z Nijmegen **20:00** Kulatý stůl: Duchovní život Marie Terezie [L] **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem SJ **22:00** Večeře u Slováků: 4. neděle velikonoční **22:30** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař **0:05** Cestujeme regionem Záhorie **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 5. 2017

6:05 Velehrad v době nesvobody **6:25** Víra plná života – Chile **7:15** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **7:35** Vatican magazine (908. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:10** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **8:30** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **9:00** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **9:05** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **9:35** UNITED Report (2. díl): Svoboda **10:05** Můj Bůh a Walter: Vtělení **10:25** Dobrý muž ze Saratova **10:55** Buon giorno s Františkem **12:00** Litanie loretské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Zpravodajské Noeviny (862. díl): 4. 5. 2017 **12:45** Pod lampou **14:50** Terra Santa news: 3. 5. 2017 **15:10** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **16:35** Večeře u Slováků: 4. neděle velikonoční **17:00** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **18:35** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:40** Sedmihlásky (28. díl): Já su ráda, že su mladá **18:45** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **19:15** Česká věda [P] **19:30** V souvislostech (184. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie [P] **20:40** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **21:00** Mezi pražci (58. díl): Květen 2017 [P] **21:45** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory [P] **22:00** Post Scriptum **22:10** Nikaragua – Matka všech **22:45** Jan Sarkander (1576–1620) **23:40** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku 2013 **0:05** Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 5. 2017

6:05 Ars Vaticana (20. díl) **6:15** Klapka s ... (98. díl): FK LÁVKA SVČ Lužanky Brno **7:20** Řeckokatolický magazín (107. díl) **7:35** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **9:00** ARTBITR – Kulturní magazín (38. díl): S Janem Rybářem SJ **9:10** Zapomenutá generace **9:30** Večeře u Slováků: 4. neděle velikonoční **10:00** Velehrad v době nesvobody **10:30** Mše svatá [L] **11:55** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (184. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Astrofotografie **14:10** Muzikanti, hrajte **14:45** Noční univerzita: Lucie Cincialová – Nemají víno **15:40** Můj Bůh a Walter: Vtělení **16:00** Osvětený Festivalu dobrých zpráv 2016 [P] **17:05** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **17:55** Sedmihlásky (72. díl): Keď sebe zašpívam **18:00** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:30** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:00** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **19:25** UNITED Report (3. díl): Síla **20:00** Má vlast: Štípa [P] **21:25** V souvislostech (184. díl) **21:45** Ars Vaticana (20. díl) **22:00** Buon giorno s Františkem **23:05** Na pomezí ticha a tmy **23:50** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 1. 5. o 15:30 hod.: Ruženec z Lúrd

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca.

Utorok 2. 5. o 16:30 hod.: Soňa (dokument)

Soňa Zelisková trpí už od mladého veku ochorením diabetes. Po prvom pôrode prišla kvôli svojej chorobe o zrak a nikdy svojho syna nevidela. Napriek ťažkému osudu sa rozhodla bojovať a prinášať ľuďom radosť. V meste Dubnica Nad Váhom si založila krúžok, na ktorom vyučuje keramiky.

Streda 3. 5. o 18:35 hod.: Gigi, Božia princeznica

Animovaný seriál pre deti, dnešná časť je o drobných klamstvách.

Štvrtok 4. 5. o 20:20 hod.: Truman Show (film)

Dej filmu hovorí o moci médií a stále menšej hranici medzi realitou a mediálnym obrazom reálneho života. Truman Burbank bol ako dieťa adoptovaný filmovou spoločnosťou a vôbec netuší, že jeho život je dopredu naplánovaný tvorcom úspešného seriálu.

Piatok 5. 5. o 20:30 hod.: Effeta

S hosťom budeme otvárať nedelňé evanjelium a zároveň otvárať naše vnútro na lepšie pochopenie.

Sobota 6. 5. o 20:30 hod.: Mária Magdaléna (film)

Manželstvo Márie Magdalény sa ukáže ako bezdetné, skončí sa rozvodom. Opúšťa ju aj ďalší muž a ona sa opäť musí pretĺkať životom sama. Prichádza neslávne obdobie prostitúcie. Po rokoch utrpenia stretáva skutočného mesiáša, Ježiša.

Nedeľa 7. 5. o 9:00 hod.: Svätá omša zo Spišskej Kapituly

Priamy prenos sv. omše zo Spišskej Kapituly v Nedeľu Dobrého Pastiera.

Zveme všetky na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, ktorá se uskuteční

14. května 2017. Pouť povede od katedrál sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. (sraz) před katedrálou nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotiskách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyjet nahoru) či v 15.00 hod. na mši svatě v bazilice na Svatém Kopečku. **Blíží informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

Srdečně zveme na **MARIÁNSKOU DUCHOVNÍ OBNOVU** konanou ve Štěkní u Strakonice od pátku 5. května 2017 od 18 hodin do pondělí 8. května 2017 do 14 hodin. Obnovu povede P. George, indický vincentin sloužící ve východní Africe. Více na tel. 606 627 626 nebo na www.cz.frbill.net.

Liturgická čtení

Neděle 30. 4. – 3. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 2,14.22b–33
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 11a (*Ukaž mi, Pane, cestu k životu.* Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 1,17–21
Ev.: Lk 24,13–35

Pondělí 1. 5. – nezávazná památka sv. Josefa Dělníka

1. čt.: Sk 6,8–15
Ž 119(118),23–24.26–27.29–30
Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,22–29

nebo čtení vlastní (při slavení památky):

1. čt.: Gn 1,26–2,3
nebo Kol 3,14–15.17.23–24
Ž 90(89),2.3–4.12–13.14+16
Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 13,54–58

Úterý 2. 5. – památka sv. Atanáše

1. čt.: Sk 7,51–8,1a
Ž 31(30),3cd–4.6ab+7b+8a.17+21ab
Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, světuji svého ducha.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,30–35

Středa 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1–8
Ž 19(18),2–3.4–5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,6–14

Čtvrtek 4. 5. – ferie

1. čt.: Sk 8,26–40
Ž 66(65),8–9.16–17.20
Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,44–51

Pátek 5. 5. – ferie

1. čt.: Sk 9,1–20
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,52–59

Sobota 6. 5. – památka sv. Jana Sarkandra (v Čechách nezávazná památka)

1. čt.: Sk 9,31–42
Ž 116(115),12–13.14–15.16–17
Odp.: 12 (*Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal?* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 6,60–69

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. DUBNA – 6. KVĚTNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 4.		PO 1. 5.		ÚT 2. 5.		ST 3. 5.		ČT 4. 5.		PÁ 5. 5.		SO 6. 5.	
Antifona	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892	518	582	518	582	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	1734	1953	1673	1893	518	582	518	582	1708	1516
Antifony	540	606	1046	1165	1062	1182	1359	1512	1092	1215	1107	1232	1123	1517
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	813	914	1093	1215	1108	1232	1124	914
Krátké čtení a zpěv	540	607	544	611	1735	1954	1674	1512	553	622	556	625	1710	1715
Antifona k Zach. kantiku	540	607	1358	1510	1735	1954	1360	1512	553	622	556	626	1361	1518
Prosby	541	607	544	611	1724	1943	1675	1512	553	622	556	626	1711	1927
Závěrečná modlitba	541	608	1358	1510	1359	1511	1360	1513	554	623	557	626	1361	1518
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	541	608	545	612	548	616	1676	1895	554	623	557	627	560	630
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	1360	1513	554	623	557	626	560	630
Nešpory:														
	SO 29. 4.													
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1736	1955	1677	1897	517	581	517	581
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1072	1193	1360	1513	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1678	1897	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	546	613	1737	1956	1680	1514	555	624	558	628
Ant. ke kant. P. M.	539	605	543	610	1358	1510	1737	1956	1360	1514	555	624	558	628
Prosby	539	606	543	610	546	614	1731	1950	1681	1514	555	624	558	628
Záv. modlitba	541	608	541	608	1358	1510	1359	1511	1360	1513	554	623	557	626
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

PRO OPRAVDOVÝ ŽIVOT S BOHEM

ZÁZRAKY SE OPRAVDU DĚJÍ
Briega McKenna, OSC – Henry Libersat
 • Z angličtiny přeložila Marcela Koupilová
 • Odpovědná redaktorka Eva Mešková
 • Předmluva Francis A. Sullivan, SJ

Málokterá žena změnila život tolika kněží po celém světě jako Briega McKenna, irská sestra. Zajímavé je, že v době, kdy se mnohé katolické ženy v USA domáhají práva na svěcení, sestra Briega se cítí povolána kněže ze všech sil podporovat. Už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží jim Božím slovem a modlitbou za uzdravení. Jaké uzdravení? Sestra Briega odevzdala celý svůj život Kristu a každý den se učí více ho znát a milovat. Jejím největším darem je právě schopnost zvat druhé k obrácení, probouzet v nich touhu po tom, aby i v jejich životě byl Ježíš na prvním místě. Bůh sám pak doprovází její svědectví znamením a zázraky, jak to dělal v dobách apoštolů. Sestra Briega dosvědčuje: „To Bůh dělá divy. Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže dělat víc, než ukazovat na Ježíše, pomáhat ostatním objevovat ho ve vlastních srdcích a dovolit mu, aby je obdaroval.“ Tato kniha se může pro mnohé stát pramenem povzbuzení a nové naděje, že Pán je stejný včera, dnes i navěky.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 132x190 mm, 132 stran, 219 Kč

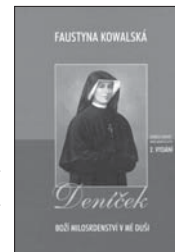
DENÍČEK – BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ V MÉ DUŠI

Svatá s. M. Faustyna Kowalská • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Kritické vydání stěžejního díla velké mystičky 20. století, s. Faustyny Kowalské. Deník byl napsán během posledních

čtyř let jejího života na jasnou žádost Pána Ježíše. Pán ji obdaril velkými milostmi: darem kontempace, hlubokým poznáním tajemství Božího milosrdenství, vizemi, zjeveními, skrytými stigmaty, darem prorokovat a číst v lidských duších, ale i podílem na svém utrpení. Tyto dary světice použila, aby připomněla odedávna známé, ale zapomenuté pravdy víry o milosrdné Boží lásce k lidem a předala nové formy úcty k Božimu milosrdenství. Kniha obsahuje rejstříky – věcný, jmenný a místopisný.

Karmelitánské nakladatelství
 Druhé, upravené vydání
 Váz., 120x185 mm, 678 stran, 399 Kč

K SLAVENÍ VÝROČÍ KŘTU PODLE VÝZVY PAPEŽE FRANTIŠKA VŠEM POKŘTĚNÝM

Brožurka obsahuje katechezi Svatého otce Františka o křtu a *Duchovní cvičení* sv. Gertrudy Veliké, které vede k připomínce vlastního křtu a k obnově křestní nevinnosti.

Trapistky • Brož., 98x142 mm,
křídový papír, 32 stran, 50 Kč

MARIÁNSKÁ ROZJÍMÁNÍ

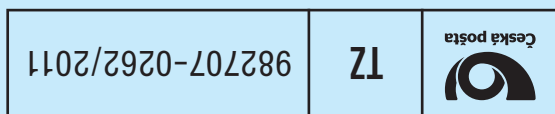
Krátká rozjímání od významných osobností církve na 31 dnů. Na závěr jsou přidány loretánské litanie.

Trapistky • Brož., A6,
křídový papír, 32 stran, 50 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějská, spol. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc, Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církveni schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dna 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.